

Liturgický program

PONDELOK 1. február

Obdobie pred sviatkom Stretnutia Pána, Boha a Spasiteľa Ježiša Krista

3 Jn 1, 1 – 15, zač. 76; Lk 19, 29 – 40; 22, 7 – 39, zač. 96 (HS: 154, 359; PZ: 108, 337)

07.00 + Vojtech, Ida, Perla

UTOROK 2. február

Stretnutie Pána, Boha a Spasiteľa Ježiša Krista. Myrovanie

Hebr 7, 7 – 17, zač. 316; Lk 2, 22b – 40, zač. 7 (HS: 360; PZ: 338)

STREDA 3. február

Svätý a spravodlivý Simeon Bohoprijemca a prorokňa Anna

Hebr 9, 11 – 14, zač. 321b; Lk 2, 25 – 32, zač. 8 (HS: 361; PZ: 340; HP: 354)

17.00 + Helena Maďarová (ročná liturgia)

ŠTVRTOK 4. február

Prepodobný Izidor Peluzijský

Júd 1, 11 – 25, zač. 78; Lk 23, 1 – 34a; 44 – 56, zač. 110 (HS: 360; PZ: 338)

17.00 + Štefan Marton (ročná liturgia)

PIATOK 5. február

Mučenica Agáta

Ef 5, 8b – 19, zač. 229; Jn 19, 25 – 37, zač. 61 (HS: 360; PZ: 338)

17.00 za zdravie a požehnanie členov ružencového bratstva

SOBOTA 6. február

Odovzdanie sviatku Stretnutia Pána, Boha a Spasiteľa. Syropôstna sobota

Rim 14, 19 – 26, zač. 115; Mt 6, 1 – 13, zač. 16 (HS: 204, 360; PZ: 167, 308)

07.00 za zdravie a požehnanie Jolany s rodinou

NEDELA 7. február

Syropôstna nedeľa – o vyhnaní Adama z raja

Rim 13, 11b – 14, 4, zač. 112; Mt 6, 14 – 21, zač. 17 (HS: 144, 206; PZ: 100, 168)

4. hlas **11.00**

PONDELOK 8. február

Velkomučeník Teodor Stratilát. Zčiatok Štyridsiatnice. Prísny pôst

1 Kor 3, 18 – 23, zač. 129; Lk 21, 8 – 9 . 25 – 27 . 33 – 36, zač. 105 (HS: 164; PZ: 119)

17.00 za zdravie a požehnanie Márie a Imricha

9. február

Mučeník Nikefor

Rim 8, 14 – 21, zač. 97; Mt 6, 1 – 13, zač. 16 (HS: 164; PZ: 119)

17.00 za zdravie a požehnanie Kataríny

STREDA 10. február

Mučeník Charalampés

2Kor 4,13 – 18, zač. 177; Mk 11, 22 – 26, zač. 51 (HS: 159; PZ: 114)

17.00 za zdravie a požehnanie Beáty s rodinou

ŠTVRTOK 11. február

Biskup Blažej

Rim 15, 30 – 33, zač. 119; Mt 7, 7 – 11, zač. 20b (HS: 164; PZ: 119; HP: 119)

17.00 za zdravie a požehnanie rodiny Dančákovej

PIATOK 12. február

Arcibiskup Meletios

Gn 2, 20 – 3, 20; Prís 3, 19 – 34 (MM 16, 48)

17.00 za zdravie a požehnanie Patrika

SOBOTA 13. február

Prvá pôstna sobota – pamiatka na div kolyvy, ktorý urobil sv. Teodor Tíron. Prepod.

Timotej zo Symbolov. Arcibiskup Eustratios

Hebr 1, 1 – 12, zač. 303; Mk 2, 23 – 3, 5, zač. 10 (HS: 207; PZ: 170)

07.00 + Mária, Michal, František

NEDELA 14. február

Prvá pôstna nedeľa – o úcte ikon

Hebr 11, 24 – 26 . 32 – 40; 12, 1 – 2a, zač. 329b; Jn 1, 43 – 51, zač. 5 (HS: 148, 208; PZ: 101, 171) 5. hlas **11.00**

Zdroj: Slovo

FARSKÝ HLÁSNÍK

Farnosť Narodenia Presvätej Bohorodičky v Ľubovci 03/2016

Bez zaváhania

Mt 25, 31 – 46

Až príde Syn človeka vo svojej sláve a s ním všetci anjeli, zasadne na trón svojej slávy. Vtedy sa pred ním zhromaždia všetky národy a on oddelí jedných od druhých, ako pastier oddeľuje ovce od capov. Ovce si postaví sprava a capov zľava.

Bez zaváhania. Takto by som charakterizoval úvod dnešného podobnenstva O poslednom súde. Príde pastier, a nemá žiaden problém odlíšiť ovcu od capa. Presne vie, čo má pod rukami. Ovca ide napravo, cap naľavo. Príde Syn človeka a nebude mať absolútne problém oddeliť ľudí jedných od druhých. Nezastaví sa a nezaváha, na ktorú stranu niekoho poslať. V momente jeho príchodu už totiž bude rozhodnuté, kto na ktorú stranu patrí. Tam sa už nerozhoduje, len sa oddelia

jedni od druhých. Ľudia s láskou a ľudia bez lásky. Láska sa totiž stane meradlom a kritériom toho, kde skončíme. Aký rozdiel je v tom, čo si pod slovom láska predstavujeme my ľudia a čo láska skutočne je! Pre ľudí je láska silným vzťahom k inej osobe alebo veci. Z iného pohľadu je tiež primárnou ľudskou potrebou, tou prvou a najdôležitejšou. Ku ktorej osobe máme ten najsilnejší

vzťah? A od koho pociťujeme a dostávame najviac lásky? Viete na to odpovedať? Je možné, aby sa to niekedy zmenilo?

Božie slovo nám hovorí, že láska je Boh sám (porov. 1 Jn 4,16). Poznať lásku, čo láska vôbec je, podľa toho teda znamená, že najprv potrebujeme poznať Boha. Ako sa to dá? On sám sa nám dal poznať skrze Ježiša. A ten, kto spozná Ježišovu lásku a zistí, ako je ním milovaný, bude vedieť, koho má milovať najviac. Ten, kto nosí pravú lásku v sebe, nemôže nevidieť: hladného, smädného, pocestného, nahého, chorého a väzneného. Nemôže prejsť popri ňom aspoň bez výčitky svedomia z toho, že mal čosi urobiť. Ten, kto v sebe má pravú lásku, bude rozmýšľať o tom, čo od neho

potrebujú a čakajú aj jeho najbližší. Manželka, manžel, rodičia, deti, súrodenci. Toho, kto s sebe má pravú lásku, rozoznate podľa toho, že chce dávať. Láska v nás je dokonalá v tom, (hovorí sv. Ján), že máme dôveru v deň súdu. (porov. 1 Jn 4,16).

otec Marek

Oznamy

► Sviatok Stretnutia Pána

V utorok 2. februára je sviatok Stretnutia Pána so Simeonom. Pred liturgiou sa posväcujú sviece (pri príchode do chrámu ich treba dať na pripravené miesto), po svätej liturgii je myrovanie. Sv. liturgia bude v Lubovci o 17.30 hod.

► Prvopiatkový týždeň

Týždeň, ktorý je pred nami, je prvopiatkový. V Lubovci sa bude spovedať v piatok od 15.00 hod. Spoveď chorých bude ako zvyčajne od 8.15 hod.

► Prvopiatková celodenná poklona

Piatok 5. februára je prvý v mesiaci, preto bude počas dňa chrám otvorený k celodennej poklone. Modlitbová služba je podľa stáleho rozpisu.

► **Sväté liturgie v nedeľu 7. februára:** 08.00 Janov; 09.30 Ruské Peklany; 11.00 Lubovec.

► Veľký pôst

V pondelok 8. februára je prvý deň Veľkého pôstu. V tento deň sa zachováva prísny pôst (od mäsa, mlieka, vajec). Raz do dňa sa môžeme najesť sa dosýta, okrem toho je možné menšie občerstvenie. Svätá liturgia bude večer o 17.00 hod., po nej sa pomodlíme Veľkopôstny moleben. V čase Veľkého pôstu je záväzná zdržanlivosť od mäsa v stredu a piatky. Dobrovoľne sa môže zachovávať aj prísnejší pôst. V piatky sa budú v službi liturgie vopred posvätených darov (VPD). Každý utorok sa po večernej svätej liturgii budeme modliť Veľkopôstny moleben (v tomto týždni to bude v pondelok) a každú stredu pobožnosť Križovej cesty. V nedele počas Veľkého pôstu sa slávia Liturgie sv. Bazila Veľkého.

► Zbierka na charitu

V prvú pôstnu nedeľu 14. februára je pri všetkých sv. liturgiách zbierka na charitu. Dar almužny je spolu so zdržanlivosťou a modlitbou hlavná náplň pôstneho času.

► **Sväté liturgie v nedeľu 14. februára:** 08.00 Ruské Peklany; 09.30 Janov; 11.00 Lubovec.

Svätý mučeník Nikefor

Nikefor žil za cisára Valeriána v Antiochii. Spriatelil sa s kňazom Sapritijom a mali sa radi ako rodní bratia. Ich priateľstvo trvalo veľa rokov, až istý človek zasial medzi nich semeno nezhody. Vstúpila medzi nich taká nenávisť, že jeden druhého nechceli ani vidieť. Nikefor sa spamätal skôr. Chcel sa so Sapritijom pomeriť. Padol pred ním a prosil ho o odpustenie. Ale to neobmäkčilo kňazovo srdce. V tom čase začalo (r. 260) v Antiochii prenasledovanie kresťanov. Sapritij bol zajatý a predvedený pred správcu, kde smelo vyznal, že je kresťan. Mal byť popravený. Keď sa Nikefor o tom dozvedel, ponáhlal sa na cestu, ktorou ho mali viesť a prosil: „Mučeník Kristov, odpusť mi to, čím som ťa urazil.“ No Sapritij bol aj teraz zatvrdlivý. Pyšne išiel ďalej. A to mu prinieslo záhubu. Boh mu odňal svoju milosť vo chvíli, keď mal z rúk kata dostať smrteľný úder. Opustila ho odvaha a zvolal: „Stojte, priatelia, moji a nezabíjajte ma! Som pripravený obetovať vašim Bohom.“ Keď počul Nikefor, čo hovorí, zlakol sa a zavolal: „Brat môj, čo robíš?! Nezriekaj sa Ježiša Krista, nášho Spasiteľa a Učiteľa!“ No Sapritij sa viery zriekol. Keď to Nikefor videl, zahorel túžbou krivdu urobenú Sapritijom Bohu nahradiť. Preto zvolal: „Aj ja som kresťan a verím v Ježiša Krista ukrižovaného na kríži, ktorého sa tento bezbožný človek, aby si svoj život na čas zachránil, bez hanby zriekol!“ Toto odhalenie udivilo všetkých prítomných. Jeden z vojakov odbehol k správcovi a povedal mu, že Sapritij sľubuje priniesť obeť Bohom, ale je iný človek, ktorý chce za toho istého Krista zomrieť. Správca vydal príkaz, aby namiesto Sapritija popravili Nikefora.

Duchovné otázniky

Na stránkach nášho Farského hlásnika sme už viac ako pred rokom začali vyučovanie o sviatostiach, ktoré máme v Katolíckej cirkvi. Najprv to bol všeobecný úvod, a potom sme si postupne a podrobnejšie prešli sviatosť krstu a sviatosť myropomazania. Teraz budeme pokračovať sviatosťou Eucharistie, ktorá je tretou v poradí a zároveň je poslednou z iniciálnych sviatostí. Skôr, než si uvedieme, čo píše o Eucharistii Katechizmus Katolíckej cirkvi a tiež Kódex cirkevného práva, pozrieme sa na túto sviatosť z pohľadu pastorácie.

Eucharistia

Vyučovanie o sviatosti Eucharistie sme v predchádzajúcom čísle Farského hlásnika zakončili otázkou: Načo nám Ježiš Eucharistiu dal? Z odpovedí na podobné, veľmi jednoduché otázky sa totiž môžeme dozvedieť veľmi veľa. Načo sme teda Eucharistiu dostali? Odpoveď je tiež veľmi jednoduchá, ale zároveň aj veľmi hlboká a mocná. Aby Ježiš mohol vstupovať do nášho života. Aby sa denne mohol zjednocovať s každým z nás.

Uvedomujete si, čo to znamená? Boh, ktorý stvoril nebo i zem, anjelov i ľudí, ten ktorý miluje tak, že to nemôže prestať zjavovať ľuďom, hoci ľudia ním pohrdajú, ten, ktorý ponúkol za každého z nás život svojho milovaného Syna. Zosobnená добрota a láska, od ktorej už niet nič väčšie, túži po tebe a po mne. Preto nám dáva Eucharistiu. A my? Za čo ju vymieňame? Za hriechy, ktorých sa dopúšťame často úplne vedome. Menšie či väčšie. A čo je ešte horšie, za výhovorku o tom, že nemáme čas. Že nestíhame. Tak sa spätne pozrime na to, čo robíme v tej chvíli, kedy nestíhame?

Dostali sme Eucharistiu, aby Ježiš mohol byť s nami. No a my kade-tade dookola „hľadáme Pána“. Pýtame sa: „Bože, kde si? Prečo mi neodpovedáš? Prečo ma nevypočuješ? Prečo mi

nedáš znamenie? Prečo ma nechávaš samého – samu?“ On by mohol na všetky tieto otázky odpovedať: „To nemyslíš vážne? Zase som ja na vine? Som tu, čakám ťa, aby som ti cez život so mnou dal porozumieť mnohým veciam. Vtedy, keď cez život so mnou aspoň trochu spoznáš moje zmysľanie, človeče. Inak totiž nepochopíš nič.“

Rozmýšľali ste niekedy nad tým, ako by mohol vyzeráť váš život, keby ste Ježiša prijímali deň za dňom. Celé roky až do konca. Tak veľmi si uvedomujem, že mňa samotného kňazstvo vlastne zachraňuje. Kde by som ja chodil na liturgiu a k Eucharistii každý deň, keby som nebol kňazom. Práve na to Eucharistia je, aby nás cez ňu Ježiš zachraňoval. Aby nás posilňoval tak, ako kedysi vyvolený izraelský národ mannou pri púti domov. Každý deň bolo treba vyjsť z tábora a zbierať pokrm. Až vtedy, keď takto prijímame Eucharistiu, nemusíme sa báť budúcnosti, toho, čo bude so svetom, rodinou aj s nami.

Ježiš hovorí v Evanjeliu sv. apoštola Jána (6, 35 – 58), že ten, kto nebude jesť jeho telo a piť jeho krv, nebude mať v sebe život. A ten, kto ich prijíma, ostáva v Ježišovi a Ježiš v ňom. Presne tak, ako Ježiš žije z Otca, tak ten, kto je jeho telo, bude žiť z Ježiša.

otec Marek